

Hoofdstuk 1

In een land niet ver van jou vandaan lag het bos van **ZienWeNooitWeer**. Niet veel mensen hadden het ooit betreden, hoewel het makkelijk te bereiken viel. Het lag rechts naast de **ZandInJeHaar-woestijn** en links van de **CacTussenEnRondJe-vlakte**. Het bos was gevuld met hoge bomen, diepe meren en bloemenvelden in alle kleuren. Maar bovenal woonden er dieren die konden spreken in mensentaal, en dat kwam je niet in ieder bos tegen.

Aan de rand van het **ZienWeNooit-Weer-bos** stond een klein houten huisje.

In dat huisje woonde
Lily, samen met haar ouders.
En met Frig, natuurlijk.

Lily keek uit het raam van haar slaapkamer en zag hoe de zon langzaam boven de boomtoppen verscheen. Zo wist ze dat het bijna tijd was om te vertrekken. Naast de zon zag ze ook zichzelf, weerspiegeld in het raam:

Lily keek nog even naar het bos en draaide zich toen om naar haar slaapkamer, die ze voor twee dagen zou achterlaten. Het bed was opgemaakt, haar rommel had ze vakkundig onder de kast geschoven en haar knuffels waren geïnformeerd dat Lily een nachtje weg zou blijven. Ze keek nog een laatste keer de kamer rond om zich ervan te verzekeren dat ze niets vergeten was. Toen knikte ze en zwaaide ze haar slaapkamerdeur dicht.

De trap kraakte en zuchtte toen Lily naar beneden liep. Ze sprong over de laatste trede, die het grootste **KRAAKGEVAAR** had, en keek naar de deur voor haar. In gouden letters stond erop geschreven:

Lily negeerde de post-it en duwde de klink naar beneden. Ze gluurde langs de deur naar binnen.

Wat Lily toen zag, was niets ongewoons. Het was een vierkante kamer, met vierkante ramen en een ronde tafel. Aan de muren hingen een heleboel portretten, met daarop Lily's ouders en de verschillende dieren die ze geholpen hadden.

In het midden hing een schilderij van haar vader, met een babytjger in de armen. Links ervan hing eentje van haar moeder, die in de bek van een krokodil zat, met opgestoken duim en een grijns op haar gezicht. En het pronkstuk: Lily's ouders, omringd door een familie van biggen met feesthoedjes op.

Lily's blik gleed van de portretten naar het midden van

de ruimte. Aan de ronde houten tafel zaten haar moeder en vader. Links van hen had een egel plaatsgenomen, en rechts een eekhoorn. Beiden hadden hun poten over elkaar geslagen en droegen een diepe frons boven hun ogen.

'Dat beukenootje is van mij,' hoorde Lily de eekhoorn grommen. 'Ik zag het eerst en als eerlijke vinder mag ik het dus houden.'

'**Helemaal niet,**' protesteerde de egel met een piepstem. 'Dat beukenootje lag in **MIJN** nest. Hij heeft het gestolen!'

'Stelen is natuurlijk niet mooi,' zei Lily's vader. Hij had een warme, diepe stem en keek de eekhoorn met opgetrokken wenkbrauwen aan.

‘Klopt,’ zei Lily’s moeder en ze richtte zich ook tot de eekhoorn. ‘Hoe denk je dat meneer egel zich daarbij voelt, als je dingen uit zijn nest steelt?’

De eekhoorn gooide verontwaardigd zijn poten in de lucht. ‘Ik heb het niet gestolen. Ik heb het gevonden!’

‘In mijn nest!’ schreeuwde de egel. Hij sprong op de tafel en reikte naar het nootje, dat tussen hen in lag. Snel griste Lily’s moeder het weg.

Lily keek ernaar en zag dat het inderdaad een bijzonder mooi exemplaar was.

Haar moeder hield het nootje tussen haar duim en wijsvinger en vroeg: ‘Kunnen jullie het niet delen?’

Dat nootje is in één hap op! En daarbij, ik deel niet met knaagdieren,’ bromde de egel.

‘WAT?’ riep de eekhoorn. ‘Dan deel ik niet met speldenkussens!’

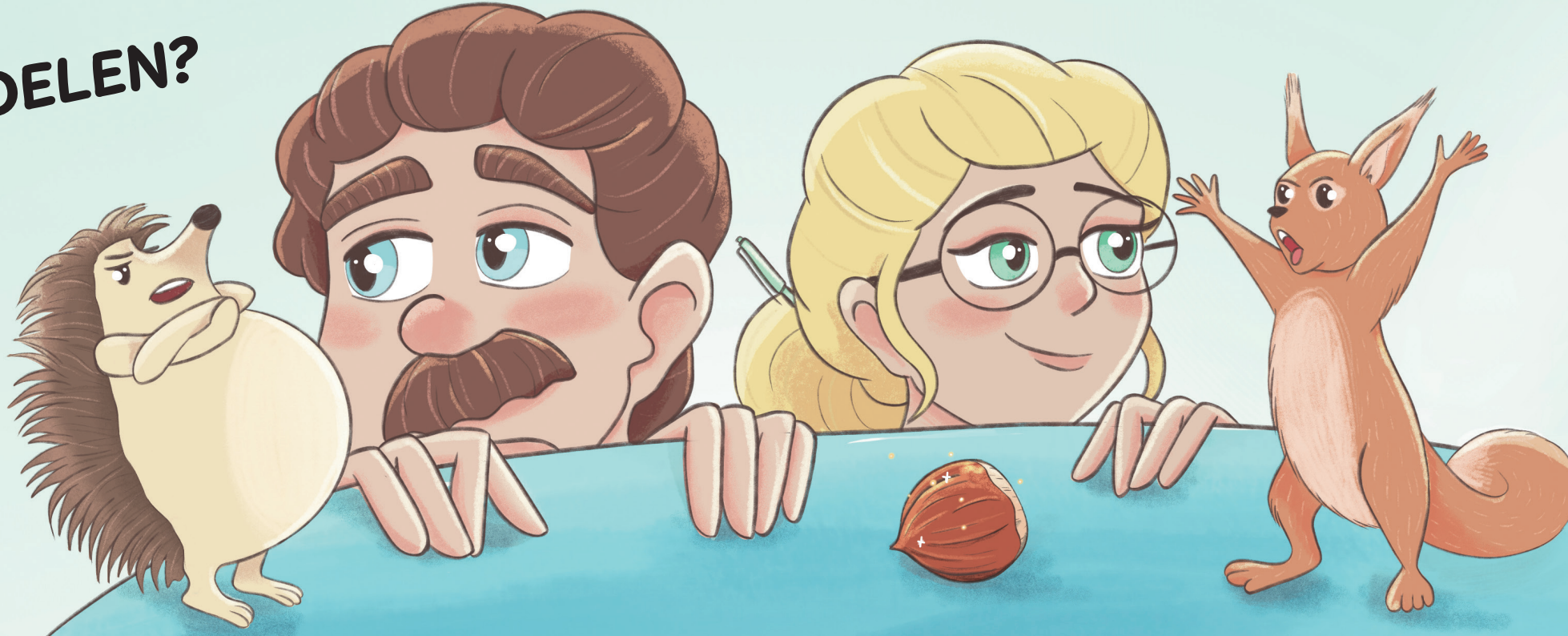
Lily wist dat de ruzie nog wel een tijdje door kon gaan. Egels en eekhoorns stonden bekend om hun vurige temperament. Dus liep ze de kamer binnen en trok aan de blouse van haar moeder. ‘Mam?’

Zonder op te kijken zei haar moeder: ‘Niet nu, Lily.’
‘Maar mam ...’

Lily’s moeder keek haar dochter aan en zuchtte. ‘Wat is er?’

‘Ik ga vertrekken. Naar oma. Weet je nog?’

‘DELEN?’

‘Ja, natuurlijk weet ik dat nog,’ zei haar moeder en ze krabde aan haar kin – wat ze altijd deed als ze loog.

‘Ik blijf er één nachtje slapen.’ Lily drukte een zoen op de wang van haar moeder en liep naar haar vader.

Die nam haar in zijn armen en vroeg: ‘Blijf je wel op het pad, Lily? Het bos is geen plek voor kleine meisjes.’

‘Jaja.’

‘Zal ik misschien even met je meewandelen?’

Lily schudde snel haar hoofd.

‘Het lukt me wel. Tot morgen!’

‘Tot morgen, lieverd!’

Toen Lily de deur achter zich wilde sluiten, zag ze nog net hoe de eekhoorn ook naar het nootje reikte. Maar haar moeder stak het gauw in haar mond.

Het bleef een paar seconden stil. Toen begon Lily’s moeder langzaam te knabbelen.

De eekhoorn en de egel wezen beiden ziedend naar haar mond en riepen tegelijkertijd: **‘DAT NOOTJE WAS VAN MIJ!’**

Lily sloot vlug de deur en liet de schreeuwende stemmen achter zich. Ze liep door de gang naar de buitendeur. Haar rugzak had ze daar al klaargezet, met de belangrijkste dingen erin:

Maar het allerbelangrijkste? Dat hing nog aan de kapstok. Lily moest op haar tenen gaan staan om eraan te kunnen en zette het op haar blonde haren. Het was haar kikkerhoedje, dat ze van haar grootmoeder had gekregen. Het paste perfect.

Lily keek een laatste keer goedkeurend in de spiegel. Toen zwaaide ze haar rugzak over haar schouder en liep ze de deur uit, naar de rand van het bos.

Voor ze het bospad insloeg,

keek Lily naar de achterdeur om er zeker van te zijn dat haar ouders haar niet meer konden zien. Toen plaatste ze haar kikkerhoedje op een boomstronk en zei: 'Je mag nu wel tevoorschijn komen, Frig.'

Er klonk een kleine **PAF** en er verscheen een rookpluim op de stronk. Waar eerst het hoedje had gelegen, stond nu een groene kikker. Hij stak zijn zwemvliezen in de lucht om zich uit te rekken.

'Eindelijk,' puftte Frig. 'Ik heb de hele nacht aan de kapstok gehangen. Dat is niet goed voor mijn gewrichten! En zeker niet voor mijn ribben.'

'Frig, je hebt niet eens ribben,' glimlachte Lily.

'Toch doen ze pijn.' Frig sprong van de boomstronk en landde recht op Lily's schouder.

'Moet ik op zoek gaan naar een kikkerdokter?' vroeg Lily met een scheve grijns.

'Nee, een wandeling door het bos zal me goeddoen. Ben je er klaar voor?'

Lily knikte. Het bos wachtte op haar en Frig.

